

Josipa Lesinger

Ne postojim

(1. rujna 2014.)

Speri s mene
dodire prokletih ulizica
Želim čista
zakoračiti u novi svijet

Daj da propalim sanjarima
vratim snove
a vrapcima raskošne grane
pa da mirne duše odem

Obriši sjećanje na mene
olajana pjesnikinja
promijenila je ime
više ne postojim

Početak i kraj

(19.kolovoza 2014.)

Sve tvoje sam
i ona ruža
koju uporno zalijevaš
i ne daš da uvene
jer bojiš se
rastanka
(baš kao i ja)
tratinčica
među stotinama visibaba
i ona napola pročitana
knjiga koju oklijevaš
da dovršiš
(a ja ne želim da budem
pročitana)
tvoj sam
početak i kraj.

Nokturno

(18. kolovoza 2014.)

Noć je hladna
ni šišmiši ne žele izaći
iz svojih odaja
raspravljam sa svojim umom
zašto uvijek mora biti
sve po njegovom
da može
zabranio bi suncu da svane
ni mjesečina više nije tako
moćna
ćutim da je iscrpljena
a zvijezde
umornije od plesača
koji nezaustavljivo plešu
sjedim pod lipom
sebično kradem
osmijeh slučajnih
prolaznika
nek' me bičuju
i bace u najmračniju tamnicu
bar ću imati dovoljno lažnih maski
za svaki dan.

Oda kiši

(14. kolovoza 2014.)

Kišo
zališ šuplje glave
možda im naraste
mozak
uljepšaj večer
pjesnicima koji
tradicionalno dočekuju zoru
budi dobra
i podijeli s nama
smrtnicima
malo svoje čarolije
o kišo moja
želimo se i mi bar na jednu
noć
osjećati moćno
i poletjeti u visine
kao ptice kojima
močiš krila.

Pjesniku od pjesnikinje

(13. kolovoza 2014.)

Dobro veče
pjesniče
o čemu večeras
pišeš
možda o usamljenoj brezi
krilatim stvorenjima
ili kazalištu
voljela bih
vidjeti kako tvoj um
funkcionira
gdje ostavljaš
ostatke inspiracije
ili promatrati
kako svoje misli
raspršuješ po oceanu
i čuti njihov pad
na dno
kako li je ona svijeća
koju ti lani poklonih
osvjetljava li još
stihove
još se sjećam
one noći
ti za stolom
nezaustavljivo pišeš
i ukrašavaš sobu
svojom pozitivnom energijom
a ja ponosno sjedim
u pozadini
i promatram ples nota.

Darujem ti

(objavljena u Zborniku suvremene ljubavne poezije)

Darujem ti najskuplje poljupce,
samo za tebe rezervirane.

Crvenu ružu da te
na nas podsjeti.
Na ono što smo nekad bili,
Što smo nekada imali.

Darujem ti srce svoje,
ionako samo za tebe kuca.

I ono malo tvoje duše
što mi je ostalo.
I posljednji uzdah,
posljednje „volim te“.

Grad

Nijemi grad
oko nas lebde duhovi
na planini čovjek
stoji i promatra
sivo nebo
golubicu na osušenoj grani.

Veliki park
na klupi lutka
pored nje djevojčica
negdje u blizini
čuje se groteskna glazba.

Napuštena zgrada
u njoj gotovo spaljena
ljubavna pisma
tragovi koji vode
do Tajnih odaja.

Jutro

Opojan miris kave
ona pored mene
sunčane zrake
probile se kroz
naše prozore
ljetna atmosfera
uživam u njenim
prljavo zelenim očima
grije me ljubav
koju mi pruža.

Klavir, ona i ja

Volio sam promatrati njen lik
uživao u njenom glasu
milovao je nježnim pogledom
dok sjedila je za klavirom
i oko sebe stvarala
magičnu atmosferu
ne previše otmjenu
ali tajanstvenu.

Gledao sam
kako se iskreno smije
onako kako samo ona zna.

Pustio bih joj našu pjesmu
ona bi zaplesala
poput elegantne balerine
a moje srce bi zaigralo
poput razigrane dječice.

Htio sam joj prići s leđa
i zagrliti najjače
poljubiti
i reći koliko volim je.

Majka

Njene ruke
mekane
miluju
dječje lice

Njen glas
andeoski
priča joj
priče

Njena sjena
prati
svaki dječji
korak

Njena ljubav
grije
kćerino srce.

Mornar

(objavljena u zborniku More na dlanu 2014.)

Na stijeni,
pored mora,
sasvim sam,
sjedi zaljubljeni mornar.
Piše pjesmu,
tugu mu vidim na licu.
U svakoj djevojci
traži nju,
svoju damu,
princezu malenu.
Našao se u neprilici,
hoće li pobjeći
ili ostati?

Ponoćna pjesma

Modro plave usne
ostavile su trag
na papiru
Bojažljivo srebrne oči
pratile su svaki
tvoj korak
Duhovi plesali
su sa sjenama njenim
Anđeli oslikavali
su poznata lica
dok mjesečina
obasjavala je
svjetionik
Silueta dvorca
tako je krasna
tako vječna.

Ritual

Obično se probudim
i budem nenaspavana
kosa raščupana
a šminka razmazana.

Sjedim neko vrijeme
tražim smisao života
u šalici tople čokolade
gledam kroz prozor
brojim sate.

Čitam
ali koncentracije nemam
misli lete svuda
srce ubrzano kuca.

Stojim na balkonu
prekrivena svilenim
ogrtačem
upijam dašak
ovoga proljeća
htjela ili ne htjela
mislím na njega.

Venecijanski zavodnik

Gubim se
među siluetama zgrada
osjećam pritisak
u grudima
stadoh promotriti
zalazak sunca
prisjetiti se
njenih usana
i miloga glasa

Poput kakvog špijuna
provlačim se
uskim venecijanskim ulicama
kradem ono malo svjetla
što dopire
iz usamljene ulične lampe
oduševljen siluetom
divne djevojke
riješih da joj
pod balkonom
otpjevam omiljenu baladu
i zamolim za ponoćni ples.

Zatvor

Želiš izaći, ne možeš.
Što te sprječava?
Mračna prošlost
ili mjesto puno zaštitara?

Patiš,
plačeš.
Mučiš se.

Sloboda je za tebe nedostižna,
topli krevet i šalica čaja,
nedostaje ti priroda.

Završna

(1. rujna 2014.)

Neću više
proklinjati našu ljubav
(pretvorila se u pepeo i prah)
ruža koju si mi poklonio
davno je uvenula
ni voda više ne pomaže
(nestalo je biće koje ju je
držalo na životu)
ovo je moja Završna
o tebi
poezija više neće čuti
za tvoj lik
otpisan si
iz mog života
kiša osvježila je moju dušu
(i sprala s mene tragove
lažljivih usana)
Zakoračit ću u novo poglavlje
(ne smiješ biti tamo)
kako li je biti samo gorko
sjećanje